

מימן זכרים

טורי רשות אמרו 'אין מים אלא תורה'
שנאמר 'הוי כל צמא למים' (ב'ק פב)

פרשת ורא

בקרה, שהיתה אש מתקחת בתוך הברד, וא"כ ייל שלאחר זמן קצר מזע שהחש תחילתה לשורף אותם, כבר לא נושא זכר מהאנשים שהיו בשדה.

ולפי דברי מxon הגראי'ן הנ"ל, שהברד לא ירד בכל הארץ מקרים, אלא ירד רק על האנשים והבהמות ושב השדה, א"כ נמצא שלאחר זמן קצר מזע שהתחילה מכת ברד, הברד כביר הפסיק לרודת, כוון שבר לא נושא מוחאנשים והבהמות ושב השדה שום זכר, ולדברי הגראי'ן הנ"ל, הברד לא ירד סתם כי על אדמות הארץ מקרים.

וא"כ צ"ע טובא בזה, דהא כתיב בקרה, שפרעה ביקש ממשה ואחריו, שיתפללו לו, שיפסיק לרודת ברד, ולדברי המהרש הילני, כי זה כבר לאחר שבעה ימים שמכת ברד היכתה במצרים, ומווכח שהברד ירד בכל השבעה ימים, ולא רק ביום הראשון, וא"כ לפאו צ"ב טובא בדברי הגראי'ן הנ"ל.

- ג -

ויתכן לבאר בזה כפי بيانו הנפלא, של המגיד הנודע הרבה הганון ר' שלמה לוונשטיין שליט"א, דהנה בפשתות רגילים לתאר את מכת ברד, בכך שאמנם מייד בתחילת המכחה, עניין המכחה יהיו שכל המצרים והבהמות יהיו בשדה מותו.

אך אח"כ כל עניין המכחה הי', רק בכך שהברד המשיך לרודת שבעה ימים, וכל המצרים היו נצורים בbatisים בלבד שום אפשרות לצאת, והוא גם גם קולות אלוקים שמאוד הפיחו אותו, אך מ"מ מכת המכחה היו נצורים בbatisים בלבד.

אמנם רבינו שלמה לוונשטיין שליט"א באיר (וימוטוק האורי, פרשת ורא עמי תב), שיפי דברי הגראי'ן הנ"ל יש לומר, שתיאור מכת ברד הי' הרובה יותר מעניין, וכדלהלן עם שינויים קלימים.

דינה מבואר בקרה, שימוש רבינו הדרה בפרעה, שיכניסו את כל האנשים והבהמות לבתים, בכדי שלא יموתו במכת ברד, ועתה ייל, דמשה רבינו הדרה בהם, שיכנסו כולם בתים, ושעד להודיע חדשה לא יעיזו לצאת, מושום שככל מי שיצא מביתו, ימות ממכת הברד.

ואח"כ כאשר התחילה מכת הברד, כל מי שייהי בשדה מת בתוך זמן קצר מזע מהאיש ומהברד, וכאשר כל האנשים והבהמות יהיו בשדה מותו ונשרפו, וכבר לא נושא מהם זכר, מייד הפסיק הברד לרודת, וקולות הרעמים נדמו, ובדברי הגראי'ן הנ"ל, שהברד לא ירד סתם כי על אדמות הארץ מקרים.

- ד -

ומיד לאחר שהברד הפסיק לרודת, והרעמים כבר לא נשמעו, שב השם לזרוח במלאו עוזה, ומכיון שכך, חשבו המצרים שלא נשמעו לאזהרת משה (שהזהרים שלא יצאת מbatisים עד להודיעה חדשה) שמכת הברד הסתיימה, ולאחר שהמיטינו זמן מה וראו שהמשיכה לזרוח במלאו עוזה,

וית מטה את מטהו על השמים וה' נתנו קלות וברד ותגלע אש אראה נימטר ה' ברד על אץ מצאים : ט, גג,

'בצד ה' הברד יורד, בתחילת היל הברקים מבריקין, והרעמים מרעימיין, והארץ ועדת... והחצאות נופלות... ואין שם מטר אלא ברד...' (מדרש הגיגות).

יעווי' במש"כ הנסי"ב בהעמק דבר' ז"ל, 'ירק באץ גשם אשר שם בגני ישראאל לא היה ברד - אבל הקולות נשמעו גם שם, וכדאיתא בברכות (נט) שקולות של רעמים באים לפשת עקומות שלבל, וזה היל נדרש אז הרבה', ע"ל.

והנה ובינו מון הגראי'ל שטינמן צ"ל הסתפק, האם היל אפשר לברך על הקולות שנשמעו במכת ברד, וכן על הקולות שנשמעו במעט מותן תורה, את הברכה שمبرכיהם בשמיות רעמים, ומרן צ"ל נשר באיש לעין זה (אליה השחר על התורה, שם).

ויש לפפל טובא בזה, וכדלהלן.

- א -

דינה אי נימא שייהי ת"ח מבני ישראל, שבירכו על הרעמים שנשמעו במכת ברד, את ברכת 'שכחו וגבורתו מלא עולם' (ובכת תפ"ב לא בברון, דלא כי זו מכח טבג' שבורה בשעת מירבושו), א"כ יש מקומות לדzon ולפפל טובא, כמה פעמים הם בירכו את הברכה הנ"ל, משך כל הזמן שהייתה מכת ברד, וכדלהלן.

דלאו' בשתות היל נואה לאלה, דחם כבירותו את הרכבתה הנ"ל, צ"ע פעמים (או ח' פעמים, ואכמ"ל בזה), כיוון דאיתא במדרש (עי' בשמי"ר פ"ט, יב - ובדברים רבה פ"ז, ט), דכל מכחה ומכח נשכה שבעה ימים, וקייל'ל במשניב (ס"י ר' כז, ח) שיש להזור ולברך שוב על הברקים והרעמים בכל יום ויום, עיי"ש.

- ב -

אמנם באמות יש מקום לפפל טובא בזה, וכדלהלן.

דינה ידוע ומפורסם, מש"כ מרן הרב מבריסק צ"ל, בספרו על התורה, גבי מכת ברד, זויל ע"מאר ה' אל משלו ניטה את זיך על השמים ויהי ברד בכל ארצו מערץ אלדים ועל הבהמה ועל כל עשב השדה פארץ פארץ מערץ אלדים - נראה משלו הכתוב, כי הברד לא יורד, [אלין] רק מקומות שייהי שם אדם או בהמה או עשב השדה, דלא'כ' למה פוטן הכתוב, הלא פשיטה דכברד יורד, יורד על כל מה שיימצא'.

וכן מה שנאמר למלعلا, יעתה שלח העז את מקנד' וגוי, ייל זיך היתה הנבואה, אדם יהי' בו בית, לא ירד עליהם הברד ולא יזקם, ורק על אותם אשר ימצאו בשדה ולא יאיספו הביתה, עלייהם יורד הברד ומתו, ולא משומש דהביתה היל שמיירה לעניין הברד, רק דמעיקרא לא ירד עליהם הברד כל', עכ"ל.

ולפאו' צ"ב טובא בזה, דהרי בפשתות ייל, דכל האנשים שהיינו בשדה בזמן מכת ברד, מותי בתוך זמן קצר, דהא כתיב

אמנם באמות אכתי יש לעי ולפלפל טובא בזה, משום דיתכו דאי"פ דבני ישראל ידעו, שמכת ברד תימשך לוחות ז' ימים, ולא hei hi hisch ha'dat maza kol, ak m'mesh le'don dach yeklu le'berd shab, b'kol p'sum v'us shat'hadsha shob rivot ha'berd, v'cdelha.

דינה בשעה שעשכננו בפייפול הנ"ל, גבי מכת ברד שהייתה במצרים, התעוררו לדון בנידון גודש, שכמدوונה שנידון זה לא הוציא עד חיום כל בזובי הפסקים, ומוללה.

דינה לאחר תימות ספר המשנה לרורה, נוצרה בזמנינו מציאות דשה, שיש לדון האם בכורה של המצאות החדש, לשנות את האי דינא דנטפورو העביס הנ"ל - דינה כוים ניתן לשמו מהחאים, את תחותז מיג האיר החזוייה לבוא אלינו, ולפעמים שומעים בתחיזית, שבוקר יהי גושם עם ברקים ורעים, ובצחירות תהיה הפוגה מהgeschims, ואחר הצהרים יתחדשו שוב הגשים עם ברקים ורעים.

ומעתה יש לדון, באחד שימושם בבורק את התחותזית, ובירך אז על הברקים והרעמים, וא"כ בצחירות היהת הפוגה, ונתפورو העביס טהרו וזוכו לגמרי מעבים, - אך הוא זורק את תחותז מיג האיר, והוא יודיע שעשה הפוגה בגשמי הינה הפוגה זמנית, ובודע זמן מה, הגשים עתידיים להתחדש עם ברקים ורעים, - האם דינו לברך שוב על הברקים ורעים שיבאו את'כ, - או"ד דאין לו לבך, משום דלא הסיכון דעתו מהברקים והרעמים.

- ח -

והצעתי את הספק הנ"ל, קמי הגנו רבינו אשר וייס שליט'א, והшиб שלדענו נראה, שהעובדה שהוא יודיע את התחותזית הצפוייה, לא תנסה את האי דינא דנטפورو העביס, ובכה'ג שנטהרו השמיים למגורי מעבים, הוא יצטרך לחזור ולברך איש' שוב באותו היום, וא"פ שהוא דעתם עתידיים עתידיים לחזור.

וכע"ז השיב הגנו רבינו מנדל לובין שליט'א, שייל' שכאשר השמיים נתהרו וזוכו לגמרי, יעשה יש בזה הפסק והישת הדעת, ולכן דינו לחזור ולברך אה'כ שוב, וא"פ שהוא ידע כבר בתחלתה שהgeschims עתידיים לחזור, - וכע"ז דעתם של עוד רבנים מובהקים.

[ונאמנים יש מן הרבנים המובהקים שהшибו, שבאמת בכ"ג הנ"ל שהוא לא הסיכון דעתו מהברקים והרעמים, אי"צ לחזור ולברך אה'כ שוב, - ויש מן הרבנים המובהקים דינשארו בספק זהה, ואכמ'ל].

ומעתה לדעת הסוברים דידי'ת תחותז מיג האיר לא תנסה את האי דינא דנטפورو העביס וכו', א"כ שוב יי"ל בנידון'ג'גב בני ישראל במצרים, שא"פ שהם ידעו שמכת הברד תעידה להתחדש בעוד זמן מה, אך מ"מ הם יכולו לברך שוב בכל מיטה ומיטה על הברד, - וא"כ תובן שהם ירימו עשרות עפם על הרעמים שהיו במכת ברד וכו', ויש לפלפל טובא בזה, וגופלא.

ניתן לזכות את הרביכים ולהגדיל תורה ולהדרה ע"י הקלעת תגבות הערות והוספות

בקו' מים זכימים: 02-633-5850

**כמו כן בקו' זה ניתן להזין
لتגבות שתתקבלו במערכת**

**הمعنى לתגבות: יצחק זאב כהן
רחוב נתיבות המשפט 81 מודיעין עילית
טל': 1515-271-55442 (תא קול)
fax: 02-655-0973 (מערכת נסיוונית)
דוא"ל: A0527155442@GMAIL.COM**

ניתן להזמין להזמנות הפתוחת העלן, דרך מודדות'תurdim פלוטו - לעובר לקופות נספות - לחיכנס לתקן צרכי הרביכים - ולגלו למסבצת המונית: 'עלון מים זכימים' - הדברים נכתבו לעורר לב המעיין בלבד - ניתן לקבל את העalon במיל', ע"י שליחת בקשה לדוא"ל של המערכת, להנחתת שמות לע"נ ולרפוא"ש כדכו' (50), ובכל עניין העalon, ניתן לפןות: 1515-271-55442 (תא קול)

החולטו אוטם המצריים לכלת למכלול להביא קצר אוכל לילדים הרעבים.

ואז, לאחר שהרבה מצרים חזרו להסתובב ברכובות, לפטע בעל שום סימן מוקדם, התחלפו לרדת שוב מטבח ברדכבדים מערבים באש, עם ברקים ורעים עצומים, וכל המצרים שהיינו באוטה שעיה מוחץ לביטם, מצאו את מותם תחת מטבח הברד.

ולאחר שככל המצרים שייצאו החוצה בזמן שהמשչ זרחה, גם הם מתו ונשרפו, וכבר לא נשאר מהם דבר, או' שוב הפיק הברד לרדת, וקורלות הרעמים נדמו, שבו השמש זרחה לזרחה במלוא עוזה, וכדברי הגריין'ן, שהברד לא ירד סטם נד על אדמת אוץ מצרים - וכן חור הלילה, שב הייתה הפוגה מהברד, ושוב יצאו מabitim, ושוב ירד ברד ...

זנויו של הויא לא לפוניות, لكن לא ידע המצריים, שככל אליו שהיעו לצאת בזמינים שתחמש וזרחה בבלוא עזה, וולם יצאו את מותם לאו'יא מהלל, בטחוי הברד הנפה, וככובו שכו, לאחור כביה נסחים נצרים בטהות, או' גם לא יallow שורת אביזרים בטבעם, והמשש זרחה כגול, החליטו גם הם לאט בזום שליליה פוגה מכת הברד, והמשש זרחה כל האלים לא המון, ולבאה לאכלה, בתקופה שהם יספיקו לחזור לביטם ולטפס מחסה, עד לנין שבוא מטבח הברד הבא.

ומעתה מיושב שפיר מה שהקשינו לעיל, כיצד גם לדברי הגריין'ן הנ"ל, מכת הברד נמשכה שבעה ימים וכנו'ל.

- ה -

ועתה נשוב למה שכתבנו לדון לעיל, די נימא שהו' ת"ה מבני ישראל, שבירכו על הרעמים שנשמעו במכת ברד, את ברוכת 'שכחו' ווברותם מלא עלם' וכנו'ל, א'ב' יש מקרים לדון ולפלפל טובא, כמה פעמים הם בירכו את הברכה הנ"ל, במשך כל הזמן שהייתה מכת ברד וכנו'ל.

ומעתה לפי הביאור הנ"ל בדברי הגריין'ן יש לומר, די'כון דהדים בירכו את הברכה הנ"ל על שורות עפמים, במשך כל השבעה ימים של מכת ברד, - מושם דינה קייל בשוע' או'יח סי' רכו' ב', כל זמן של נטפورو העביס, לפחות ברכיה אחת, - ותפזרו בין ברק לבך, ובין רעם, צריך לחזור לבך' - והיינו אף' באוטה הימים - ודזוקא היכא דחשמים בזום וזוכו לגמרי, בין ברק לבך ובין רעם לעם (יע' במשניב' שם סי' ק' ח.).

וכיו' דלפי הביאור הנ"ל, בין מטבח ברד אחד לשמשנו, המשמש זרחה במלוא עוזה וכנו'ל, א'ב' להנ'ל ייל', דהס יכל לחזור את הברכה הניל' שירשות עפמים ממש כל שבעת ימי הברד, מושם האי דינא דנטפورو העביס בין רעם לרעם הנ"ל.

- ג -

אם נטב באמות יש מקרים לדון ולומר, דהס לא יכל לחזור את הברכה הנ"ל, יותר מפעם אחת בכל יום ויום, וכדלהן.

דינה יעוי' ברא'ש (ברכות פ' א'וטו אוטה הנ'ל) דומה לדון של הנכסן וויאצא שחדרין של נטפورو העביס הנ'ל, עיי'ש ואכמ'ל, - והועלה מושם, שטעם הדין מהנתנו של בשם, עיי'ש ואכמ'ל, - שכאשר נטפورو העביס צריך לחזור שב, הוא מושם שאסדר נטפورو העביס יש בזה היסוך הדעת, ולכן כאשר שב נתקדרו הטעמים, דינו לחזור ולברך שב על הברקים והרעמים שיבאו אה'כ, - וכן כתוב להדיא הbab'h (בסי' רכו' שם), שהתעטם זהה מושם היסוך הדעת, עיי'ש.

- ד -

ומעתה יש מקום לדון ולומר, דבני ישראל לא יכול לחזור על הרעמים שהו' הראיינו למשה, והם ידעו שעד להודעה חדשה (ועכ"פ שnames המז' ימים) מכת ברד תימשך.

והם ידעו שאפי' אם כתע יש הפוגה קרצה בירידות הברד, וקורלות הרעמים נדמו, וגם המשש זרחה לזרוח במלוא עוזה, אך מ"מ הרוי בעוד זמן מושט יריד שוב מטבח ברד, וא"כ הם לא חסיחו עתחים כל, מירידת הברד ומהברקים והרעמים, במשך כל שבעת ימי הברד, וא"כ יש מקרים לומר שהם לא יכול לחזור יותר מפעם אחת בכל יום ויום, (ומ"מ פעם אחת בכל יום צריך לבך, ואפי' אשר לא נטפورو העביס, ע' במשניב' שם סי' ק' ח.).

ניתן להזמין להזמנות הפתוחת העלן, דרך מודדות'תurdim פלוטו - לעובר לקופות נספות - לחיכנס לתקן צרכי הרביכים - ולגלו למסבצת המונית: 'עלון מים זכימים' - הדברים נכתבו לעורר לב המעיין בלבד - ניתן לקבל את העalon במיל', ע"י שליחת בקשה לדוא"ל של המערכת, להנחתת שמות לע"נ ולרפוא"ש כדכו' (50), ובכל עניין העalon, ניתן לפןות: 1515-271-55442 (תא קול)